

La închiderea EDITIONII

Carmen Șuşman

Dragi cititori, să nu credeți că a edita o revistă este un lucru ușor... Cu toate acestea, fiind o redacție destul de tânără, am învățat destul de mult unii de la alții ce înseamnă să faci o revistă, sperăm noi, competitivă. La noi în redacție există și zile pline, aproape 12 ore de muncă, dar se întâmplă lucruri care ne fac să uităm cât suntem de obosiți...

Nu cred că mai are rost să vă fac cunoștință cu membrii redacției pentru că ne cunoașteți deja din caseta de la prima pagină. Așadar, voi trece direct la redarea faptelor:

Într-o zi intră *Mihai* în redacție:

- Salutare! Ce avem de făcut azi?

Eu tac. Îl las pe *Claudiu* să răspundă:

- Azi trebuie să trimitem *GInfo* la tipografie!

Mihai intră în panică. Se albește la față.

- *Claudiu*, ai terminat toate articolele de tehnoredactat?

- Nu.

- Ai scris articolele tale?

- Primele șapte rânduri dintr-unul...

- *Carmen*, ai corectat toate articolele?

- Da. Nu! Nu le-a listat *Claudiu*! Nu sunt publicabile toate!

- La treabă copilași! *Claudiu*, nu mai sta pe *Internet* că îți tai din salariu! Scrie-ți articolele! Repede până nu mă enervez! Lasă *trafic.ro*-ul că nu ni se modifică poziția în câteva ore.

- *Carmen*, ți-am listat ultima variantă a articolului cu fractalii. Corectează-o repede!

După un timp mă ridic nervoasă de la birou. Am citit prima parte din articol și am observat că autorul nu a efectuat nici o corectură făcută de mine pe prima variantă trimisă de el.

- Ce faci *Claudiu*? Întreabă *Mihai* speriat văzând o minunăție de ecran albastru.

- Resetez calculatorul! S-a blocat sistemul!

- Lucram pe discul tău și nu am salvat. Trebuia să mă anunți că resetezi, că aș fi salvat...

- Scuze!

- Ce scuze!? Acum să faci tu și asta că m-am enervat!

- Ok!

- Ok, ok! Știu că tot eu va trebui să o fac până la urmă!

În redacție intră doamna *Clara*, care trebuia să aibă pe birou toată gazeta listată pentru a o corecta... La sosirea redactorului-șef se face liniște în redacție. *Mihai* o întâmpină zâmbitor:

- Bună ziua! Doamna *Clara*, vreți să vă spun un cuvânt magic?

- Da! Răspunde doamna *Clara* plină de entuziasm.

- "Editorial!"

Doamna *Clara* devine agitată. Zâmbetul dispare! Întreabă dacă avem ceva idei; noi începem să spunem cam tot ce ne trece prin minte, iar cel ghinionist este *Mihai*. De ce? Pentru că doamnei *Clara* i-a plăcut ideea lui și l-a însărcinat pe el să scrie faimosul editorial!

- Când trebuie trimisă gazeta? Întreabă doamna *Clara*.

Tăcere. Nimeni nu mai zice nimic. *Claudiu* se oprește din butonat, *Mihai* privește pe fereastră, iar eu... eu mă fac mică, mică de tot.

- Hai, copilașilor! Răspundeți-mi!

- Azi, zice *Mihai* până la urmă.

Doamna *Clara* se gândește, nu prea știu eu exact la ce, dar imediat vine întrebarea de care mi-era mie frică.

- Și cât la sută din gazetă e gata?

- 25% plus 75% astăzi!

Din acel moment în redacție se face liniște. Toată lumea se concentrează asupra sarcinilor pe care le are de îndeplinit. Dacă sună telefonul tresărim toți, dacă cineva vorbește imediat i se dă replica:

- Taci! Pune mâna și lucrează!

După câteva ore, *Claudiu* sare de pe scaun!

- Am uitat să merg la laborator! Mi-am făcut tema de geaba azi-noapte! Din cauza voastră am uitat! M-a pus absent! În loc să merg la școală am stat aici să mă chinui cu ecranele albastre.

- Lasă, mergi săptămâna viitoare! Stai jos și continuă ce făceai! Trebuie să terminăm revista astăzi!

Gata, l-am calmat, îmi zic eu mulțumită. Cred că ați observat că toți trei suntem studenți.

Când îmi ridic ochii din foaie îl văd pe *Claudiu* jucându-se de zor *FreeCell*! Mă enervez!

- Noi lucrăm și tu te joci! Trădătorule! Îi zic lui *Mihai* să-i zică doamnei *Clara* să-ți taie din salariu. Apoi, după câteva minute merg și eu ca să-l ajut, poate e un joc greu...

Tresărim atunci când se aude glasul lui *Mihai*.

- V-ați hotărât care e *site*-ul lunii?

Răspundem simultan:

- www.haz.ro, spun eu.

- www.price.ro, spune *Claudiu*.

Uitați-vă la pagina 8 dacă vreți să știți cu cine a fost de acord *Mihai*. Poate am mai mult noroc luna viitoare...

Era rândul lui *Mihai* să ne spună care este jocul lunii. Îmi plăceau mai multe jocuri care apăruseră de curând, dar știam că domnul redactor-șef adjunct este pasionat de *Black and White*. Și cum tocmai fusese lansat *add-on*-ul pe care îl aștepta atât de mult, nu prea avea rost să încerc să-i dau idei. Îmi aduc aminte cum am râs toți de el când ne-a spus că a dat un milion pe licența jocului. Poate că ar trebui să faceți și voi la fel. Să nu-mi spuneți că nu vă jucați! Și firmele de jocuri trebuie să trăiască din ceva. Poate atunci când veți avea un salariu comparabil cu al lui...

Avem noroc că la noi în redacție nu există discuții de genul: "*procesoarele AMD sunt mai bune!*", "*Intel bate AMD la orice oră!*", "*Windows-ul e superior Linux-ului din orice punct de vedere!*", "*Ba nu! Linux-ul e mai bun...*", "*Produsele Microsoft sunt pline de bug-uri!*". Vă dați seama ce certuri ar fi fost în momentul în care ar fi trebuit să alegem produsele *software* și *hardware* ale lunii.

Rubrica **Actual** este întotdeauna ultima la care lucrăm fiindcă vrem ca alegerile noastre să fie produse apărute într-un moment de timp cât mai apropiat de data apariției revistei. Având în vedere că discutăm despre ea, înseamnă că ne apropiem de final. Revista va fi gata peste câteva ore.

Între timp doamna *Clara* butona ceva... După un timp ne spune zâmbitoare că a terminat editorialul. *Mihai* a scăpat de data aceasta. Răsufală ușurat. Editorialul ne place tuturor fiindcă nu vrem să mai stăm câteva ore până se mai scrie unul.

Și cum vedem noi că nu mai avem mult de lucru, ne gândim că ar fi timpul să luăm o pauză.

Credeți că la noi nu se chiuște? Da' nu! Mai zicem câte unul:

- Merg să-mi cumpăr ceva de mâncare, vrea cineva ceva? Și pe cuvânt că se adună atât de multe chestii care trebuie cumpărate, încât musai să mergem doi, sau poate toți trei! După vreo 30-40 de minute ne întoarcem de la suc ăăă... , de la cofetărie ăăă... , de la cumpărături. Mda, era să mă dau de gol!

Evident că spre seară sună cei de la *Târgu-Mureș*.

- Alo, nu trimiteți revista odată, trebuie dusă la tipografie!

- Ba da, dar mai târziu puțin. Mai trebuie să creăm arhivă și să o trimitem.

- Și cam cât durează ca să trimiteți o arhivă?!

- Păi, o primiți peste câteva ore.

- Cum? Ați zis că revista e gata?

- Nu reușim să ne conectăm la *Internet*! Ne-ați lăsat conturile astea de *dial-up*! Cum credeți că putem să lucrăm în asemenea condiții?

Nici ei nu mai au chef de încă o ceartă referitoare la conexiunile *Internet*, așa că renunță. Vocea de la telefon îmi spune:

- Bine!

Mă întorc triumfătoare de la telefon.

- Băieți! Pauză! Nu au zis că e urgent, deci o putem trimite și mâine seară, așa că eu merg la școală că am un curs și pe urmă vin înapoi.

Dar n-am apucat să plec pentru că telefonul a sunat iar, și iar și o altă voce spunea ceva de genul:

- Reviiistaaa!!!

sau

- Gzzzeetaaaa!!!

La două și jumătate noaptea oprim calculatoarele. Suntem frânți de oboseală. Vă puteți închipui că abia acum putem să răsufălăm ușurați. Arhiva plecase, nimic nu mai depindea de noi. Ne hotărâsem chiar și ce va apărea în numărul următor. Eram mândrii de noi. Dar eu pun o simplă întrebare:

- *Claudiu*, ai scris ianuarie 2002 în loc de decembrie 2001? Sper că...

- Am uitat! Stați să le trimit un *mail* celor de la *Târgu-Mureș* și să-i rog să schimbe ei...

După zece minute în care a resetat calculatorul de vreo cinci ori, *Claudiu* ne spune:

- O.K. Am rezolvat! Sper...

- Haideți să mâncăm ceva.

- Unde? Toate sunt închise la ora asta!

- Bine! Jucăm avioane? O tură, pe urmă mergem acasă. Mie mi-a sărit somnul!

- O.K.

Și începem să răscolim redacția pentru a găsi foi cu pătrățele. Ei da, suntem și noi oameni!... normali...

Ca de obicei, *Claudiu* câștigă. Eu și *Mihai* ne enervăm și cerem revanșa. Mai câștig și eu câte un joc, mai are și *Mihai* noroc câteodată și partidele continuă.

Suntem surprinși de pașii care se aud apropiindu-se. Intră doamna *Clara*, zâmbind.

- Așa de repede ați venit astăzi? Mai aveți de lucru la revista? Pot să vă ajut cu ceva?

- Am terminat acum vreo două ore!

- Ceeeeeeee? Ați stat toată noaptea aici! *Mihai*, ai zis că azi ai examen.

- Am, dar mai târziu... Nu vreau să mă gândesc la examene acum. Îmi trebuie doar o cafea!

- Cine merge după cafea?

- Tragem la sorți!

Pe nesimțite, intră domnul *Eugen* și spune:

- Am tras eu la sorți. *Claudiu*, a ieșit că trebuie să mergi după cafea!